

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer vil blive omdelt, vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Ved Folketingsmændene for Præstø Amts 3die Valgkreds (Andreasen) og Præstø Amts 2den Valgkreds (E. Rasmussen) er modtaget et Andragende fra Handelsgartner Ludvig Larsen, Appenæs pr. Næstved, om en aarlig Understøttelse.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Ved det 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) er modtaget et Andragende fra Bestyrelsen for Københavns Grundejerforening angaaende Ordningen af de københavnske Jernbaneforhold.

Andragendet vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Udenfor Dagsordenen har Stats- og Justitsministeren Ordet for at fremsætte de i dette og i Tingets sidste Møde anmeldte Lovforslag.

Stats- og Justitsministeren (Zahle): Jeg skal først for det høje Ting forelægge *Forslag til Lov om Forøgelse af Statspolitiets Personale*. Den 1. Oktober 1919 skal den nye Retsplejeordning træde i Kraft, og det vilde være meget ønskeligt, om man forinden havde faaet den Statspolitistyrke, som da maa træde i Virksomhed, saa nogenlunde indøvet, saaledes at den til den Tid stod i fuldt brugbar Stand. Jeg skal derfor tillade mig at bringe i Forslag, at Statspolitistyrken forøges med 200 Betjente. Da vi nu er i den lykkelige Situation, at en hel Del af vort Militær bliver hjemsendt, vil der efter al Sandsynlighed blandt de hjemsendte militære frembyde sig udmærket egnede Personale til Ansættelse i Statspolitiet, og for at der ikke skal være Arbejdsledighed til ingen Nytte i længere Tid, vil jeg bede det høje Ting behandle dette Forslag ikke alene velvilligt, men ogsaa hurtigt, saaledes at de hjempermitterede militære, som da skal indtræde i dette Korps, kan blive engageret saa hurtigt som muligt.

Jeg skal dernæst tillade mig at foreslaa en *Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 26. Oktober 1917 om Tillæg til Loven om Brandpolitiet paa Landet*. Loven blev givet i Fjor og var fornøden derved, at Mangelen paa andre Belysningsmidler gjorde det nødvendigt at anvende Acetylgas i betydeligt Omfang. Der er dermed forbundet en noget større og noget anden Fare end ved Anvendelsen af andet Belysningsmate-

riale. Dette har gjort det nødvendigt, at Justitsministeriet blev bemyndiget til med Hensyn til Brandfare at træffe saadanne Foranstaltninger og Forholdsregler, som Omstændighederne gjorde nødvendige, og da disse Forhold vedvarer endnu, skal jeg udbede mig det høje Tings Bifald af dette Forslag om Forlængelse af Lovens Gyldighed.

Efter at jeg har fremsat disse mindre Lovforslag, skal jeg vende mig til det Lovforslag, som i det sidste Møde før Tingets Novemberferie blev anmeldt, nemlig *Forslag til Dansk-Islandsk Forbundslov*. Idet jeg har den Ære for det høje Ting at forelægge dette Lovforslag, er det min Skyldighed at give det høje Ting en Oversigt over Udviklingen af det statslige Forhold mellem Island og Danmark.

Jeg finder det dog ikke nødvendigt i den Anledning at opholde mig længe ved Striden om Forstaaelsen af Gamli Sáttmáli af 1262. Den Strid overlader jeg juridiske Pedanter, da den er uden Betydning for de Afgørelser, som skal træffes nu. Selv om man vilde godkende den Forstaaelse af Gamli Sáttmáli, at Island i 1262 kun har antaget den norske Konge som Islands Konge og derfor blot indgaaet en Personalunion med Norge, er det nemlig givet, at Island ikke gennem Tiderne er vedblevet at være et frit Forbundsland i sit Forhold til først Norge og senere Danmark. I 1380 fulgte Island med Norge over til Danmark, og da i 1661 Enevælden indførtes i det danske Monarki, skabtes derved et nyt Grundlag for hele den offentlige Ret, saa at det i hvert Fald efter den Tid ikke mere har nogen Værdi for Islændingene at paabe- raabe sig Overenskomsten af 1262 med Norge. I 1720 svandt det sidste Skin af, at det islandske Alting udøvede nogen lovgivende Virksomhed, og i 1800 ophævedes Altinget helt. Da Danmark maatte afstaa Norge 1814, forblev Island sammen med Danmark, og det var allerede da forlængst gledet over til i enhver forfatnings- og forvaltningsmæssig Henseende at opfattes som en Del af Danmark, ligesom forlængst den danske Højesteret var blevet ogsaa Islands Højesteret. Island betegnedes snart som en Provins, snart som en Koloni. De islandske Sager blev snart behandlet sammen med trøndhjemske, færøske og bornholmske Sager, snart i et Kolonidepartement sammen med Sager fra Grønland og de andre Kolonier, snart i et Kontor sammen med kristianssandske, bergenske og andre Sager.